

رمضان جون بهارون

هفته وار سنتن پريبي اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سنتن پريو بيان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رمضان جون بهارون

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنٽ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود شريف جي فضيلت

حُضُورِ نَبِيِّ پاك، صاحبِ لُولاڪ، سياحِ اُفلاڪ، صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي: ”جڏهن پاڻ ۾ محبت رکڻ وارا ٻه ٻانهن پاڻ ۾ ملاقات ڪندا آهن ۽ نبي ڪريم (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تي دُرودِ پاك پڙهندا آهن ته انهن ٻنهي جي جدا ٿيڻ کان پهرين انهن جا اڳيان پٺيان جا گناه معاف ڪيا ويندا آهن.“

(مسند ابى يعلىٰ الموصلی، مسند انس بن مالک، الحدیث: ۲۹۵۱، ج ۳، ص ۹۵)

میری فضول گوئی کی عادت نکال دو

ذکر و رود هر گھڑی ورد زبان رہے

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني ڳالهيون: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ

لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي

گوڏا وڃائي ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ

ڪشاده ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽

اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اذْكَرُ اللهُ تُوْبُوا اِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب

ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز

سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽

انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيب!

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السيقن، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سيپاري 14 سورة النحل آيت نمبر 125: اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالنُّوْعِ الْحَسَنَةِ

”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً¹ يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجهه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڏاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ما ذكر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

رمضان جي مهيني جي پهرين رات

دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه ، مايه ناز تصنيف ”فيضانِ سنت جلد پھريون“ جي باب ”فيضانِ رمضان“ ۾ آهي:

حضرت سيدنا عبد الله ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان مروِي آهي ته رحمتِ عالم، نورِ مجسم، حبيبِ اڪرم، نبيِ محترم، شاهِ بني آدم، رسولِ محترم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو ارشادِ گرامي آهي: ”جڏهن رمضان شريف جي پهرين رات ايندي آهي ته عرشِ عظيم جي هيٺان مٿي نالي هوا هلندي آهي جيڪا جنت جي وٿن جي پنن کي لوڏيندي آهي. ان هوا جي هلڻ سان اهڙو دلڪش آواز بلند ٿيندو آهي جو ان کان بهتر آواز اڄ تائين ڪنهن نه ٿيو. انهيءَ آواز کي ٻڌي وڏين وڏين اکين واريون حورون ظاهر ٿينديون آهن ايتري تائين جو جنت جي بلند محلن تي بيهجي وينديون آهن ۽ چونديون آهن: ”آهي ڪو جيڪو اسان کي الله تعاليٰ کان گهري وٺي ته اسان جو نڪاح ان سان ٿئي؟“ پوءِ اهي حورون جنت جي داروغي (حضرت) رضوان (عليه الصلوة والسلام) کان پڇنديون آهن. ”اڄ هيءَ ڪهڙي رات آهي؟ (حضرت) رضوان (عليه الصلوة والسلام) جواب ۾ تلبيه (يعني لبیک) چوندا آهن. ۽ چوندا آهن هي ماهِ رمضان جي پهرين رات آهي. جنت جا دروازا امتِ محمديه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي روزيدارن جي لاءِ کوليا ويا آهن.“

(الترغيب والترهيب ج 2 ص 60 حديث 23)

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏٺو توهان؟ خدائِ رحمن عزوجل روزيدارن تي ڪيتري قدر مهربان آهي جو رمضان جي مهيني ۾ انهن جي لاءِ جنت جا دروازا کولي ڇڏيندو آهي ۽ رمضان المبارڪ جي مهيني جي ڇا ڳالھ

ڪجي جو ان جي استقبال جي لاءِ سڄو سال جنت کي سينگارڻو ويندو آهي. جيئن ته حضرت سيدنا عبدالله ابن عمر رضي الله تعالى عنهم کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه، سرورِ قلب و سينه، فيض گنجينه، صاحبِ معطرِ پسينه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو فرمانِ عاليشان آهي، ”بيشڪ جنت ابتدائي سال کان ايندڙ سال تائين رمضان المبارڪ جي لاءِ سجائي ويندي آهي ۽ فرمائون، رمضان شريف جي پهرين ڏينهن جنت جي وٽن جي هيٺان وڏين وڏين اکين وارين حورن تي هوا هلندي آهي ۽ اهي عرض ڪنديون آهن، ”اي پروردگار! عزوجل پنهنجي ٻانهن مان اهڙن ٻانهن کي اسان جو مڙس بڻاءِ جن کي ڏسي اسان جون اکيون ٽڏيون ٿين ۽ جڏهن اهي اسان کي ڏسن ته انهن جون به اکيون ٽڏيون ٿين.“

(شعب الايمان ج 3 ص 312 حديث 3633)

مرحبا! جلد ئي رمضان المبارڪ جو خوبصورت مهينو پنهنجي دامن ۾ رحمتن ۽ مغفرتن جا خزانو کڻي اسان جي درميان جلوه گر ٿيڻ وارو آهي. رمضان المبارڪ جي مهيني جي عظمت ۽ فضيلت جو اندازو ان ڳالهه مان به لڳائي سگهجي ٿو ته جيئن ئي هي مقدس ۽ مبارڪ مهينو پنهنجي برڪتن سان ايندو هو ته پيارا آقا، منا مصطفي صلى الله تعالى عليه وآله وسلم پنهنجي صحابهءَ ڪرام رضوان الله تعالى عليهم اجمعين کي ان جي آمد (اچڻ) تي مبارڪ باد ڏيندا هئا ۽ خوشخبري ٻڌائيندا هئا. جيئن ته

رمضان جي مبارڪ باد

حضرت سيدنا ابوهريره رضي الله تعالى عنه فرمائن ٿا ته رسولِ ڪريم، رؤف رَحِيم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم پنهنجي صحابهءَ ڪرام رضوان الله تعالى عليهم اجمعين کي خوشخبري ٻڌائيندي فرمائيندا هئا، ”توهان وٽ رمضان جو مهينو اچي ويو

آهي جيڪو نهايت برڪت وارو آهي. الله **عَزَّوَجَلَّ** هن جا روزا توهان تي فرض ڪيا آهن، هن ۾ جنت جا دروازا کوليا ويندا آهن ۽ دوزخ جا دروازا بند ڪيا ويندا آهن گڏوگڏ شيطانن کي قيد ڪيو ويندو آهي. هن ۾ هڪ رات اهڙي آهي جيڪا هزار مهينن کان بهتر آهي جيڪو ان جي ڀلائي کان محروم رهيو اهو بلڪل ئي محروم رهيو.“

(مسند امام احمد، مسند ابي هريرة، ۳/۳۳۱، حديث: ۹۰۰۱)

مفسر شهير، حڪيم الامت مفتي احمد يار خان **عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَلٰٓئِكِ** ان حديث پاڪ جي تحت فرمائن ٿا: جيئن ته رمضان ۾ حسي (يعني محسوس ٿيڻ واريون) برڪتون به آهن ۽ غيبي برڪتون به، تنهن ڪري ان مهيني جو نالو ماه مبارڪ به آهي، رمضان ۾ قدرتي طور تي مؤمنن جي رزق ۾ برڪت به ٿيندي آهي ۽ هر نيڪي جو ثواب ستر (70) گنا يا ان کان به وڌيڪ آهي. ان حديث مان معلوم ٿيو ته رمضان جي مهيني جي آمد جي خوش ٿيڻ هڪ ٻئي کي مبارڪ باد ڏيڻ سنت آهي ۽ جنهن جي آمد تي خوش ٿيڻ گهرجي، ان جي وڃڻ تي غم به ٿيڻ گهرجي. تنهن ڪري اڪثر مسلمان **جُمُعَةُ الْوَدَاعِ** تي غمگين ۽ سندن اکيون آليون ٿي وينديون آهن ۽ خطيب صاحبان ان ڏينهن ڪجهه رخصتي جملا چوندا آهن ته جيئن مسلمان بقايا گهڙين کي غنيمت سمجهندي گذارين ۽ گهڻيون نيڪيون ڪرڻ جي ڪوشش ڪن انهن سڀني جو ماخذ اها حديث آهي. (مرآة المناجیح، ۳/۸۳۷ ملقطاً)

منا منا اسلامي ڀائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي جي سنتن ڀرئي مدني ماحول ۾ به رحمتن ۽ مغفرتن ڀريي هن مهيني جي آمد تي خوب خوشي جا نظارا هوندا آهن ۽ ان جو ڀرپور نموني سان استقبال ڪيو ويندو آهي گڏوگڏ جڏهن هي مهينو رخصت ٿيندو آهي ته ان کي لڙڪن ڀريل اکين سان ”الوداع“ ڪيو ويندو آهي.

شيخ طريقت، اميرِ اهلستت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ جن رمضان المبارڪ جي آمد تي خوشي ۽ مسرت جو اظهار ڪرڻ، ربِ ڪريم عَزَّوَجَلَّ جي ان عظيم نعمت تي شڪر جو اظهار ڪرڻ ۽ ان ماهِ غفران جي عظمت ۽ اهميت اجاگر ڪرڻ جي لاءِ هي خوبصورت ۽ پيارو ڪلام لکيو:

مرحبا صد مرحبا!

مرحبا صد مرحبا پھر آمدِ رَمَضانِ هے
 هم گناہگاروں پہ یہ کتنا بڑا احسان هے
 تجھ پہ صدقے جاؤں رَمَضانِ تُو عَظِيمِ الشان هے
 ابرِ رحمت چھا گیا هے اور سماں هے نُورُور
 هر گھڑی رحمت بھری هے هر طرف ہیں بَرَکتیں
 آگیا رَمَضانِ عبادت پر کمر اب باندھ لو
 عاصیوں کی مغفرت کالے کر آیا هے پیام
 بھائیو کرو گناہوں سے سبھی توبہ کہ اب
 خوش دلی سے سُنْتیں اپنائے جاؤ بھائیو
 مَسْجِدِں آباد ہیں زورِ گنہ کم هو گیا
 روزہ دارو جُجوم جاؤ کیونکہ دیدارِ خدا
 دو جہاں کی نعمتیں ملتی ہیں روزہ دار کو
 کھل اُٹھے مَرُجھائے دل تازہ هوا ایمان هے
 یا خدا تُو نے عطا پھر کر دیا رَمَضانِ هے
 کہ خدانے تجھ میں ہی نازل کیا قرآن هے
 فَضْلِ رَبِّ سے مَعْفَرَتِ کا هو گیا سامان هے
 ماہِ رَمَضانِ رَحْمَتوں اور بَرَکتوں کی کان هے
 فیض لے لو جلد کہ دن تیس کا مہمان هے
 جُجوم جاؤ مُجْرَمو رَمَضانِ مَغْفِرانِ هے
 پڑ گئے دوزخ پہ تالے قید میں شیطان هے
 خُلد کے دَر کھل گئے ہیں داخلہ آسان هے
 ماہِ رمضان المبارڪ کا یہ سب فیضان هے
 خُلد میں هوگا تمہیں یہ وعدہ رَحْمٰنِ هے
 جو نہیں رکھتا هے روزہ وہ بڑا نادان هے

يا الهی تو مدینے میں کبھی رَمَضَانَ دکھا
مُدتوں سے دل میں یہ عطار کے ارمان ہے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

هرات سن هزار جي بخشش

حضرت سيّدنا عبداللہ ابن مسعود رضي الله تعالى عنه کان روایت آهي ته شهنشاهہ ذیشان، مڪي مدني سلطان، رحمتِ عالميان، محبوبِ رحمن صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمتِ نشان آهي، ”رمضان شريف جي هر رات آسمانن ۾ صبح صادق (پرھ ڦٽيءَ) تائين هڪ مُنادي (يعني اعلان ڪرڻ وارو) هي ندا ڪندو آهي، ”اي پلائي گهرڻ وارا! مڪمل ڪر (يعني الله تعاليٰ جي فرمانبرداري جي طرف اڳتي وڌ) ۽ خوش ٿي وڃ ۽ اي شرير! شر کان رڪجي وڃ ۽ عبرت حاصل ڪر. آهي ڪو مغفرت جو طالب! جو ان جي طلب پوري ڪئي وڃي. آهي ڪو توبه ڪرڻ وارو! جو ان جي توبه قبول ڪئي وڃي. آهي ڪو دعا گهرڻ وارو! جو ان جي دعا قبول ڪئي وڃي. آهي ڪو سائل جو ان جو سوال پورو ڪيو وڃي. الله تعاليٰ رمضان المبارڪ جي هر رات ۾ افطار جي وقت سن هزار گناهگارن کي دوزخ مان آزاد فرمائي ڇڏيندو آهي، ۽ عيد جي ڏينهن سڄي مهيني جي برابر گناهگارن جي بخشش ڪئي ويندي آهي.“

(الدرالمنثور ج 1 ص 146)

منا مٺا اسلامي ڀائرو! رمضان جي مهيني جون گهڙيون ڪيتريون بابرڪت آهن جو هر لمحي ٻانهن ۾ رحمت ۽ مغفرتِ الهي تقسيم ٿي رهي هوندي آهي. هي اهو مقدس مهينو آهي جنهن جا ڏينهن روزن ۾ ۽ راتيون تلاوتِ ڪلامِ پاڪ ۾ گذرنديون آهن ۽ اهي ٻئي شيون يعني روزو ۽ قرآن محشر جي ڏينهن مسلمانن جي لاءِ شفاعت جو سامان به فراهم ڪندو جيئن ته

روزو ۽ قرآن شفاعت ڪندا

رحمتِ عالميان، سرورِ ديشان، صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا: ”روزو ۽ قرآن بانهي جي لاءِ قيامت جي ڏينهن شفاعت ڪندا. روزو عرض ڪندو، اي رب ڪريم عَزَّوَجَلَّ! مون ڪائڻ ۽ خواهشن کان ڏينهن ۾ هن کي روڪي ڇڏيو، منهنجي شفاعت هن جي حق ۾ قبول فرمائ. قرآن چوندو، مون هن کي رات ۾ سمهڻ کان پري رکيو، منهنجي شفاعت هن جي حق ۾ قبول ڪر. پوءِ ٻنهي جون شفاعتون قبول ٿينديون.“

(مسند امام احمد ج 2 ص 586 حديث 6637)

بخشش جو بهانو

امير المؤمنين حضرت مولاءِ ڪائنات، عليُّ المُرْتَضِي، شيرِ خُدا كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيم فرمائن ٿا، ”جيڪڏهن الله عَزَّوَجَلَّ کي امتِ محمديه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي عذاب ڪرڻ مقصود هجي ها ته ان کي رمضان ۽ سورة قل هو الله شريف هر گز عنايت نه فرمائي ها.“

(نزهة المجالس ج 1 ص 216)

ڏر تها كه عصياں كى سزا اب هوڳى يا روزِ جزا

دى اُن كى رحمت نے صدا يه بهى نهيں، وه بهى نهيں

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عبادت لاءِ تيار ٿي وينداهئا

منا منا اسلامي پائرو! رمضان جي مهيني ۾ اسان کي الله عَزَّوَجَلَّ جي وڌ ۾ وڌ عبادت ڪرڻ گهرجي ۽ هر اهو ڪم ڪرڻ گهرجي جنهن ۾ الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي محبوب، داناءِ غُيُوب، مُنَرُّهُ عَنِ الْغُيُوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي

رضا هجي. جيڪڏهن هن مهيني ۾ به ڪو پنهنجي بخشش نه ڪرائي سگهيو ته پوءِ ڪڏهن ڪرائيندو؟ اسان جا پيارا پيارا ۽ منا منا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هن مبارڪ مهيني جي آمد سان ئي عبادتِ الاهي عَزَّوَجَلَّ ۾ تمام گهڻو مشغول ٿي ويندا هئا. جيئن ته اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدتنا عائشه صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون، ”جڏهن رمضان جو مهينو ايندو هو ته منهنجا سرتاج، صاحبِ معراج صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت جي لاءِ تيار ٿي ويندا هئا ۽ پورو مهينو پنهنجي بستري مبارڪ تي تشریف نه آڻيندا هئا.“ (الدرالمشور ج 1 ص 449)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان کي به گهرجي ته پورو رمضان جو مهينو پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ کي راضي ڪرڻ ۽ ان جي عبادت ۾ گذاري ڇڏيون. يقيناً جنهن کي رب عَزَّوَجَلَّ جي رضا حاصل ٿي وڃي ان جو دنيا ۽ آخرت ۾ ٻيڙو پار ٿي ويندو آهي ۽ رمضان جي مهينو الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا حاصل ڪرڻ جو بهترين ذريعو آهي. هي وڏي شان ۽ عظمت وارو مهينو آهي ان جون بيشمار خصوصيتون آهن جن مان هڪ خصوصيت هي به آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ انهي مبارڪ مهيني ۾ قرآنِ پاڪ نازل فرمايو. جيئن ته سيپاري 2، سُورَةُ الْبَقَرَةِ جي آيت نمبر 185 ۾ خدائِ رَحْمَن عَزَّوَجَلَّ جو نزولِ قرآن ۽ رمضان جي مهيني جي باري ۾ فرمانِ عاليشان آهي:

ترجمو ڪنزالايمن: رمضان جو مهينو جنهن ۾ قرآن لٿو، ماڻهن جي لاءِ هدايت آهي رهنمائي ۽ فيصلي جون چٽيون ڳالهيون آهن سو توهان مان جيڪو هي مهينو لهي، اهو ضرور ان جا روزا رکي ۽ جيڪو بيمار يا سفر ۾ هجي ته اوترا

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ
فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ

روزا بين ڏينهن ۾ رکي. الله عَزَّوَجَلَّ
 اوهان تي آساني ڪرڻ گهري ٿو ۽ توهان
 تي اوکائي ڪرڻ نه ٿو گهري ۽ ان لاءِ ته
 جيئن توهان ڳٽپ پوري ڪريو ۽ الله
 عَزَّوَجَلَّ جي وڏائي بيان ڪريو. انهيءَ تي
 ته ان اوهان کي هدايت ڪئي ۽ توهان حق
 گذار ٿيو.

كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ
 يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَ
 يُتَكَبَّلُوا الْعِدَّةَ وَ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
 هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢١٨﴾

(پ 2 البقره 185)

منا مناسلامي پائرو! ان آيتِ مقدسه جي اندر الله تَبَارَكَ وَتَعَالَى
 رمضان جي مهيني ۾ روزا رڪن جو حڪم به فرمايو آهي. ياد رهي ته
 توحيد ۽ رسالت جو اقرار ڪرڻ ۽ تمام ضرورياتِ دين تي ايمان آڻڻ
 کان پوءِ جهڙيءَ طرح هر مسلمان تي نماز فرض قرار ڏني وئي آهي،
 اهڙيءَ طرح رمضان شريف جا روزا به هر مسلمان (مرد ۽ عورت) عاقل
 و بالغ تي فرض آهن. ڏُر مختار ۾ آهي، روزا 10 شعبان المعظم 2 هه ۾
 فرض ٿيا. (ڏُر مختار مع رد المحتار ج3، ص 324)

روزا فرض ٿيڻ جو سبب

اسلام ۾ اڪثر اعمال ڪنهن نه ڪنهن روحِ پَرَوَرِ واقعي جي ياد تازي
 ڪرڻ جي لاءِ مقرر ڪيا ويا آهن مثال طور: صفا ۽ مروه جي وچ ۾
 حاجين جي سعي حضرت سيڏتنا هاجره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي يادگار آهي. پاڻ
 رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا پنهنجي لختِ جگر حضرت سيڏنا اسماعيل ذبيح الله
 عَلَي نَبِيَّتَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي خاطر پاڻي تلاش ڪرڻ جي لاءِ انهن پنهي جبلن
 جي وچ ۾ ست ڀيرا هليون ۽ ڊوڙيون هيون. الله عَزَّوَجَلَّ کي حضرت
 سيڏتنا هاجره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي اها ادا پسند اچي ويئي. تنهن ڪري انهيءَ

بيبي هاجره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي سنت کي باقي رکندي الله عَزَّوَجَلَّ حاجين ۽ عمري ڪرڻ وارن جي لاءِ صفا ۽ مروه جي سعي کي واجب ڪري ڇڏيو. اهڙيءَ طرح ماهِ رمضان المبارڪ جا ڪجهه ڏينهن اسان جي پياري سرڪار، مڪي مديني جي تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن غارِ حرا ۾ گذاريا هئا، انهيءَ دوران پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ڏينهن جو ڪاڻڻ کان پرهيز ڪندا هئا ۽ رات جو ذڪر الله عَزَّوَجَلَّ ۾ مشغول رهندا هئا ته الله عَزَّوَجَلَّ انهن ڏينهن جي ياد کي قائم رکڻ لاءِ روزا فرض ڪيا ته جيئن سندس محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سنت قائم رهي. (فيضان سنت، ص 935)

روزيدار جو ايمان ڪيترو پختو آهي!

منا منا اسلامي پاڻرو! سخت گرمي آهي. اڃ جي سبب ٽڙي سُڪي چُڪي آهي، چَپَ خشڪ ٿي ويا آهن، پاڻي ته موجود آهي پر روزيدار ان جي طرف ڏسي ئي ڪونه ٿو، کاڌو به موجود آهي، بُڪ جي شدت سبب حال هيٺو آهي پر هو کاڌي ڏانهن واجهائي به ڪونه ٿو. اوهان اندازو لڳايو، ان شخص جو خدائِ رَحْمَن عَزَّوَجَلَّ تي ڪيڏو نه پُختو ايمان آهي ڇو ته هُو ڄاڻي ٿو ته هن جي حرڪت سڄي دنيا کان ته لڪي سگهي ٿي پر الله عَزَّوَجَلَّ کان ڳجهي نه ٿي رهي سگهي. الله عَزَّوَجَلَّ تي ان جو هي ڪامل يقين روزي جو عملي نتيجو آهي. ڇو ته بيون عبادتون ڪنهن نه ڪنهن ظاهري حرڪت سان ادا ڪيون وڃن ٿيون پر روزي جو تعلق باطن سان آهي ان جو حال الله عَزَّوَجَلَّ کانسواءِ ڪوبه نه ٿو ڄاڻي جيڪڏهن هُو لڪي ڪري کائي پي وٺي ته به ماڻهو ته اهو ئي سمجهندا ته هي روزيدار آهي پر هُو رڳو خوفِ خدا عَزَّوَجَلَّ جي سبب ڪاڻڻ پيئڻ کان پنهنجو پاڻ کي بچائي رهيو آهي. (فيضان سنت، ص ۹۳۷) اهو ئي سبب

آهي جو روزيدارن کي بيشمار انعامن ۽ اجر و ثواب سان نوازيو ويندو آهي، اچو ته روزي جي فضيلتن تي ڪجهه روايتون ٻڌون.

سابق ڳانهن جو ڪفارو

حضرت سيّدنا ابو سعيد خدری رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته اسان جا منامنا آقا، مڪي مدني مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائڻ ٿا: ”جنهن رمضان جا روزا رکيا ۽ ان جي حدن کي سڃاتو ۽ جنهن شيءِ کان بچڻ گهرجي ان کان بچيو ته جيڪي (ڪجهه ڳناهه) پهريان ڪري چڪو آهي انهن جو ڪفارو ٿي ويو.“ (الاحسان بترتيب صحيح ابن حبان ج 5 ص 183 حديث 3424)

روزي جي جزا

حضرت سيّدنا ابوهريه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته سلطانِ مدينه، سُرورِ قلب وسينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائڻ ٿا: ”ماڻهو جي هر نيڪ ڪم جو بدلو ڏهن کان ست سو ڀيرن تائين ڏنو ويندو آهي.“ **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** فرمايو: **إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزَى بِهِ** ”روزي کانسواءِ جو روزو منهنجي لاءِ آهي ۽ ان جي جزا مان پاڻ ڏيندس. **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جو وڌيڪ ارشاد آهي، ٻانهو پنهنجي خواهش ۽ کاڌي کي صرف منهنجي سبب کان ڇڏي ڏئي ٿو. روزيدار جي لاءِ ٻه خوشيون آهن. هڪ افطار جي وقت ۽ هڪ پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** سان ملاقات جي وقت. روزيدار جي وات جي بوءِ **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي ويجهو مُشڪ کان وڌيڪ پاڪيزه آهي.“ (صحيح مسلم ص 580 حديث 1151)

وڌيڪ ارشاد آهي، ”روزو سڀر (يعني ڍال) آهي ۽ جڏهن ڪنهن جي روزي جو ڏينهن هجي ته هو نه بيهوده ڳالهائي ۽ نه ئي رڙيون ڪري. پوءِ جيڪڏهن ڪو ٻيو شخص ان کي ڳارگند ڪري يا وڙهڻ چاهي، ته هو کيس چوي ”مان روزيدار آهيان.“ (بخاري ج 1 ص 624 حديث 1894)

روزي جا خصوصي انعام

منامنا اسلامي پائرو! بيان ڪيل احاديثِ مبارڪه ۾ روزي جون ڪيتريون ئي خصوصيتون ارشاد فرمايون ويون آهن. ڪيڏي نه پياري خوشخبري آهي ان روزيدار جي لاءِ جنهن اهڙيءَ طرح روزو رکيو جهڙي طرح روزو رکڻ جو حق آهي. يعني ڪاڻ پيئڻ ۽ جماع کان بچڻ سان گڏوگڏ پنهنجي سڀني عضون کي به گناهن کان پري رکيائين ته اهو روزو الله ﷻ جي فضل ۽ ڪرم سان ان جي لاءِ تمام پُئين گناهن جو ڪفارو ٿي ويو ۽ حديثِ مبارڪه جو هي فرمانِ عاليشان ته خاص طور تي قابلِ توجُّه آهي. جيئن ته سرڪارِ نامدار، شفيع روز شمار، باذنِ پروردگار، ٻنهي جهانن جي مالڪ و مختار، شهنشاهه ابرار ﷺ پنهنجي پروردگار ﷻ جو فرمانِ خوشگوار ٻڌائن ٿا:

”قَاتَهُ لِي وَأَنَا أُجْزِي بِهِ“ يعني روزو منهنجي لاءِ آهي ۽ ان جي جزا مان پاڻ ئي ڏيندس. حديثِ قدسي جي هن ارشاد پاڪ کي ڪجهه محدثين ڪرام رَحْمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى ”أَنَا أُجْزِي بِهِ“ به پڙهيو آهي جيئن ته تفسيرِ نعيمي وغيره ۾ آهي ته پوءِ معنيٰ هيءُ ٿيندي، ”روزي جي جزا مان پاڻ ئي آهيان“.

سُبْحَنُ اللَّهِ ﷻ يعني روزو رکي روزيدار پاڻ الله تبارڪ و تعاليٰ جي ذات کي ئي ماڻي و نندو آهي.

سمهڻ به عبادت آهي

حضرت سيّدنا عبدالله بن ابي اوفى رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي، مديني جي تاجور، دلبرن جي دلبر، محبوب ربِ اڪبر ﷺ جو فرمانِ مُنَوَّر آهي، ”روزيدار جو سمهڻ عبادت ۽ ان جي خاموشي تسبيح ڪرڻ ۽ ان جي دعا قبول ۽ ان جو عمل مقبول هوندو آهي“.

(شعب الايمان ج 3 ص 415 حديث 3938)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! روزيدار ڪيڏونہ خوشنصيب آهي جو سندس سمهڻ بندگي، خاموشي تسبيح خداوندي عَزَّوَجَلَّ، دعائون ۽ نيك عمل بارگاهِ الاهي عَزَّوَجَلَّ ۾ مقبول آهن.

تيرے ڪرم سے اے ڪريم! ڪون سي شے ملي نھیں
جھولي ھاري تنگ ھے تيرے يھان ڪي نھیں

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

عضو جو تسبيح ڪرڻ

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدتنا عائشه صديقه رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون، منهنجي سرتاج، صاحب معراج صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي: ”جيڪو ٻانهو روزي جي حالت ۾ صبح ڪري ٿو، ان جي لاءِ آسمان جا دروازا ڪوليا ويندا آهن ۽ ان جا عضوا تسبيح ڪندا آهن ۽ آسمان دنيا تي رهڻ وارا (فرشتا) ان جي لاءِ سج لهڻ تائين مغفرت جي دعا ڪندا رهندا آهن. جيڪڏهن اهو هڪ يا ٻه رڪعتون پڙهي ٿو ته اهي آسمان ۾ ان جي لاءِ نور ٿي وينديون آهن ۽ حُورِ عِين (يعني وڏين اکين وارين حورن) مان ان جون گهرواريون چونديون آهن، اي الله عَزَّوَجَلَّ تون ان کي اسان ڏانهن موڪلي ڏي، اسين سندس ديدار جي لاءِ تمام گهڻيون مشتاق آهيون ۽ جيڪڏهن اهو لَّآ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَا سُبْحَانَ اللَّهِ يَا اللَّهُ أَكْبَرَ پڙهي ٿو ته ستر هزار (70,000) فرشتا ان جو ثواب سج لهڻ تائين لکندا رهن ٿا.

(شعب الايمان ج 3 ص 299 حديث 3591)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! روزيدار ڪيڏونہ خوشنصيب آهي جو ان جي لاءِ آسمان جا دروازا کُلن، ان جي جسم جا عضوا الله عَزَّوَجَلَّ جي تسبيح

ڪن، آسمان دنيا تي رهڻ وارا فرشتا سج لهڻ تائين ان جي لاءِ مغفرت جي دعا گهرن، نماز پڙهي ته ان جي لاءِ آسمان ۾ روشني ٿئي ۽ حور عين يعني وڏين وڏين اڪين واريون حورون جيڪي ان جي لاءِ مقرر ٿيون آهن اهي جنت ۾ ان جي آمد جو انتظار ڪن. **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَا سُبْحَنَ اللَّهِ يَا** چوي ته ستر هزار (70,000) فرشتا سج لهڻ تائين ان جو ثواب لکن.

(فيضان سنت، ص 956)

منا منا اسلامي ڀائرو! دنيا ۾ ته روزيدارن تي چماچر بارشون ٿينديون ٿي، آخرت ۾ به ان کي عظيم الشان مقام ۽ مرتبو حاصل ٿيندو. جيئن ته

سون جو دسترخوان

حضرت سيدنا عبدالله ابن عباس **رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** کان مروِي آهي، مالڪ جنت، ساقي ۽ ڪوثر، محبوب رب داور **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان پراثر آهي: ”قيامت واري ڏينهن روزيدارن جي لاءِ هڪ سون جو دسترخوان رکيو ويندو. جڏهن ته ماڻهو (حساب ڪتاب جا) منتظر هوندا.“

(ڪنز العمال ج 8 ص 214 حديث 23640)

جنتي ميوا

امير المؤمنين حضرت مولا ڪائناات، علي المرتضى شير خدا **كَرَّمَ اللَّهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ** کان روايت آهي، امام الصابرين، سيد الشاڪرين، سلطان المتوڪلين، محب الفقراء والمساكين **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان دلنشين آهي: ”جنهن کي روزي ڪاڻڻ يا پيئڻ کان روڪي ڇڏيو جنهن جي ان کي خواهش هئي ته الله تعاليٰ ان کي جنتي ميون مان ڪارائيندو ۽ جنتي شراب سان ڍو ڪرائيندو.“

(شعب الایمان ج 3 ص 410 حديث 391)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

جڏهن اعمال جي جزا ملڻ جو وارو ايندو ته روزيدارن کي بي حد ۽ بي حساب اجر ڏنو ويندو. جيئن ته

بي حساب اجر

حضرت سيّدنا كعب الاحبار رضي الله تعالى عنه کان مروِي آهي، فرمائن ٿا: ”قيامت جي ڏينهن هڪ مُنادي (يعني اعلان ڪرڻ وارو) هن طرح ندا ڪندو، هر پوکڻ واري (يعني عمل ڪرڻ واري) کي ان جي پوک (يعني عمل) جي برابر اجر ڏنو ويندو سواءِ قرآن وارن (يعني قرآن جي عالمن) ۽ روزيدارن جي جو انهن کي بيحد ۽ بي حساب اجر ڏنو ويندو.“

(شُعبُ الايمان ج 3 ص 413 حديث 3928)

منا منا اسلامي ڀائرو! دنيا ۾ جهڙو بچ پوکيندو تهڙو ئي فصل لٽندو. علماءِ ڪرام رحمهُمُ اللهُ تَعَالَى ۽ روزيدار ڏاڍا نصيب وارا آهن جو قیامت جي ڏينهن انهن کي بي حساب ثواب سان نوازيو ويندو. جڏهن روزيدار جنت ۾ داخل ٿيڻ لڳندا ته ان وقت به انهن کي خصوصي اعزاز سان نوازيو ويندو. جيئن ته

جنتي دروازو

حضرت سيّدنا سهل بن عبدالله رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي، ماهِ نُبُوت، مهر رسالت، منبع جود و سخاوت، قاسمِ نعمت، سراپا رحمت، شافعِ امت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عظمت نشان آهي، ”بيشڪ جنت ۾ هڪ دروازو آهي جنهن کي رِيَّان چيو ويندو آهي ان مان قیامت جي ڏينهن روزيدار داخل ٿيندا انهن کان علاوه ڪوبه ٻيو داخل نه ٿيندو، چيو ويندو روزيدار ڪٿي آهن؟ پوءِ اهي بيهي رهندا انهن کان سواءِ ڪو ٻيو هن دروازي مان داخل نه ٿيندو. جڏهن اهي داخل ٿي ويندا ته دروازو بند ڪيو ويندو انهن کان پوءِ ڪوبه ان دروازي مان داخل نه ٿيندو.“

(صحيح بخاري ج 1 ص 625 حديث 1896)

منا منا اسلامي پائرو! **سُخِنَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** روزيدارن جو به ڪيڏو سنو مقدر آهي! قيامت جي ڏينهن انهن جو خصوصي اعزاز هوندو. ويڻو جڻت ۾ ئي آهي بيا خوش نصيب به قافلن جي صورت ۾ جڻت ۾ داخل ٿي رهيا هوندا. پر روزيدار خصوصي طور تي ”بابُ الرَيَان“ مان جڻت ۾ داخل ٿيندا.

ياد رکو! جهڙي طرح روزو رکڻ تمام وڏي فضيلت ۽ سعادت جي ڳالهه آهي، اهڙي طرح روزو نه رکڻ به محرومي ۽ بدبختي جو باعث آهي. جيئن ته حضرت سيدنا جابر بن عبدالله **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** کان مروي آهي، تاجدارِ مدينه، سُورِ قَلْبِ وَسِينِ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ باقريه آهي: **مَنْ أَدْرَكَ رَمَضَانَ وَلَمْ يَصُمْهُ فَقَدْ شَقِيَ** يعني جنهن ماهِ رمضان کي ماڻيو ۽ ان جا روزا نه رکيا اهو شخص شقي (يعني بد بخت) آهي.

هڪ روزو ڇڏڻ جو نقصان

منا منا اسلامي پائرو! رمضان شريف جو هڪ روزو جيڪو بنا ڪنهن شرعي عذر جي ڄاڻي وائي ضايع ڪري ڇڏي ته هاڻي سڄي عمر به جيڪڏهن روزا رکندو رهي تڏهن به ان ڇڏيل هڪ روزي جي فضيلت کي حاصل نه ڪري سگهندو. جيئن ته

حضرت سيدنا ابوهريره **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان روايت آهي، سرڪارِ والا تبار، باذنِ پروردگار، ٻنهي جهانن جا مالڪ و مختار، شهنشاهه ابرار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمائن ٿا: ”جنهن رمضان جي هڪ ڏينهن جو روزو بغير ڪنهن شرعي مجبوري يا بغير ڪنهن مرض جي افطار ڪيو (يعني نه رکيو) ته سڄي زندگي جا روزا به ان جي قضا نه ٿي سگهندا جيتوڻيڪ بعد ۾ رکي به وٺي.“
صحیح بخاری ج 1 ص 638 حدیث (1934)

يعني اها فضيلت جيڪا رمضان المبارڪ ۾ روزو رکڻ جي هئي هاڻي
 ڪهڙي طرح به حاصل نٿي ڪري سگهجي. تنهنڪري اسان کي هرگز
 هرگز غفلت جو شڪار ٿي رمضان جي روزي جهڙي عظيم الشان
 نعمت نه ڇڏڻ گهرجي.

۽ پڻ هن مبارڪ مهيني جو حق چڱي طرح ادا ڪرڻ گهرجي، ائين
 نه ٿئي جو رمضان جي حق ۾ ڪوتاهي جي سبب اسين مغفرت کان
 محروم رهجي وڃون. ياد رکو! جيڪو ان مهيني ۾ مغفرت کان
 محروم رهيو، اهو تمام گهڻي خساري ۾ آهي. جئين ته

نڪ مٽيءَ ۾ ملي وڃي

حضرت سيّدنا ابوهريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي، رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: ”ان شخص جو نڪ مٽيءَ ۾ ملي وڃي جو جنهن
 وٽ منهنجو ذڪر ڪيو ويو ته ان منهنجي مٿان درود شريف نه پڙهيو ۽
 ان شخص جو نڪ مٽيءَ ۾ ملي وڃي جنهن تي رمضان جو مهينو داخل
 ٿيو پوءِ ان جي مغفرت ٿيڻ کان پهريان گذري ويو ۽ ان ماڻهوءَ جو نڪ
 مٽيءَ ۾ ملي وڃي جو جنهن وٽ ان جي والدين پوڙهائپ ماڻي ۽ ان
 جي والدين کيس جنت ۾ داخل نه ڪيو. (يعني پوڙهي ماءُ پيءُ جي خدمت
 ڪري جنت حاصل نه ڪري سگهيو). (مسند احمد ج 3 ص 61 حديث 7455)

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي به گهرجي ته ان مبارڪ مهيني جون
 برڪتون ۽ رحمتون حاصل ڪرڻ لاءِ ۽ پڻ رب غفار جَلَّ جَلالُه جي بارگاه
 مان مغفرت جو انعام حاصل ڪرڻ جي لاءِ ماهِ رمضان ۾ خوب عبادت
 ڪريون ۽ نيڪين جي لاءِ سندرو ٻڌون. زندگي بي حد مختصر آهي،

تنهنڪري ان لمحن کي غنيمت سمجهون ۽ ماهِ رمضان جي مقدس گهڙين کي فضوليات ۽ خرافات ۾ برباد ڪرڻ جي بجاءِ، تلاوتِ قرآن، ذڪر و دُرود ۽ ٻين نيڪ ڪمن ۾ گذارڻ جي ڪوشش ڪريون.

اعتڪاف جون بهارون حاصل ڪريو

اچو ته! احترامِ ماهِ رمضان جو دل ۾ جذبو وڌائڻ، ان جون خوب برڪتون ماڻڻ، پرپور نيڪيون ڪمائڻ ۽ پاڻ کي گناهن کان بچائڻ جي لاءِ تبليغِ قرآن سنت جي عالگير غير سياسي تحريڪ، دعوتِ اسلامي جي تحت ٿيڻ واري پوري ماهِ رمضان يا آخري عشري جي اعتڪاف جي سعادت حاصل ڪريو. اعتڪاف جي به ڇا خوب فضيلت آهي. جيئن ته

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتِ سَيِّدَتِنَا عَائِشَةُ صَدِيقَهُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا كَانَتْ رَوَايَتِ آهِي تَهْ سَرڪَارِ اَبْدِ قَرَارِ، شَفِيعِ رَوْزِ شَمَارِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جُو فَرْمَانِ خُوشْبُودَارِ آهِي: **مَنْ اَعْتَكَفَ اِيْمَانًا وَّ اِحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ** يعني جنهن شخص ايمان سان ثواب حاصل ڪرڻ جي نيت سان اعتڪاف ڪيو ان جا تمام پُنيان گناهه بخشيا ويندا. (جامع صغير ص ۵۱۶ الحديث ۸۴۸۰)

پوري مهيني جو اعتڪاف

اسان جا پيارا پيارا ۽ رحمت وارا آقا، منا منا مصطفى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي راضيي جي لاءِ هر وقت تيار رهندا هئا ۽ خاص طور تي رمضان شريف ۾ عبادت جو خوب اهمتمام فرمائيندا هئا. جيئن ته ماهِ رمضان ۾ ئي شبِ قدر کي به پوشيده رکيو ويو آهي. تنهن ڪري هن مبارڪ رات جي ڳولا ڪرڻ جي لاءِ پاڻ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ ڀيرو پوري ماهِ مبارڪ جو اعتڪاف فرمائائون. جيئن ته

حضرت سيدنا ابو سعيد خُدري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي هڪ پيري سلطانِ دوجهان، شهنشاهه ڪون و مڪان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پهرين رمضان کان ويهين رمضان تائين اعتڪاف ڪرڻ کانپوءِ ارشاد فرمايو: مون شبِ قدر جي ڳولا جي لاءِ رمضان جي پهرئين ڏهاڪي جو اعتڪاف ڪيو، پوءِ وچين ڏهاڪي جو اعتڪاف ڪيو، پوءِ مون کي ٻڌايو ويو ته شبِ قدر آخري ڏهاڪي ۾ آهي تنهن ڪري توهان مان جيڪو شخص مون سان گڏ اعتڪاف ڪرڻ چاهي اهو ڪري وٺي .“

(صحيح مسلم ص ۵۹۴ حديث ۱۱۶۷)

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي به جيڪڏهن هر سال نه سهي گهٽ ۾ گهٽ زندگيءَ ۾ هڪ ڀيرو هن اداءِ مصطفىٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ادا ڪندي پوري ماهِ رمضان المبارڪ جو اعتڪاف ڪري ڇڏڻ گهرجي.

هونئن به مسجد ۾ رهڻ تمام وڏي سعادت آهي ۽ معتڪف جي ته ڇا ڳالهه آهي جو رضاءِ الاهي عَزَّوَجَلَّ حاصل ڪرڻ جي لاءِ پنهنجو پاڻ کي تمام مصروفيتن کان فارغ ڪري مسجد ۾ ديرو ڄمائيندو آهي. فتاوىٰ عالمگيري ۾ آهي: ”اعتڪاف جون خوبيون بلڪل ئي ظاهر آهن ڇو ته ان ۾ بانهو الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا حاصل ڪرڻ جي لاءِ مڪمل طور تي پنهنجو پاڻ کي الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ۾ مصروف ڪري ڇڏيندو آهي ۽ دنيا جي انهن تمام مصروفيتن کان ڪناره ڪش ٿي ويندو آهي، جيڪي الله عَزَّوَجَلَّ جي قرب جي راهه ۾ رڪاوٽ هونديون آهن ۽ معتڪف جو سمورو وقت حقيقت ۾ يا قاعدي موجب نماز ۾ گذرندو آهي. (ڇو ته نماز جو انتظار ڪرڻ به نماز جيان ثواب رکندو آهي) ۽ اعتڪاف جو اصلي مقصد جماعت سان نماز جو انتظار ڪرڻ آهي ۽

معتكف انهن (فرشتن) سان مشابھت رکندو آھي جيڪي **اللہ عَزَّوَجَلَّ** جي حڪم جي نافرمانِي ناهن ڪندا ۽ جيڪو ڪجهه کين حڪم ملندو آھي ان کي پورو ڪندا آھن، ۽ انهن سان مشابھت رکندو آھي جيڪي رات ۽ ڏينهن **اللہ عَزَّوَجَلَّ** جي تسبيح (يعني پاڪائي) بيان ڪندا رهندا آھن ۽ ان کان ڪيڀائيندا ناهن.“
(فتاویٰ عالمگيري ج ۱ ص ۲۱۲)

حضرت سيّدنا عطاءُ خراساني **قُدِّسَ سِرُّهُ الشُّرَافِي** فرمائن ٿا **مُعْتَكِفٌ** جو مثال ان شخص جهڙو آھي جيڪو **اللہ** تعالیٰ جي در تي اچي پيو هجي ۽ هي چئي رهيو هجي ”يا الله رب العزت **عَزَّوَجَلَّ**! جيستائين تون منهنجي مغفرت نه فرمائيندين مان هتان کان نه هٽندس.“

ہم سے فقير بھی اب پھيري کو اُٹھتے ہوں گے اب تو غني کے در پر بستر جما ديے ہیں

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بغير ڪجهه ڪرڻ جي نيڪين جو ثواب

منا منا اسلامي ڀائرو! اعتڪاف جو هڪ تمام وڏو فائدو هي به آھي جو جيترا ڏينهن مسلمان اعتڪاف ۾ رهندو گناهن کان بچيل رهندو ۽ جيڪي گناهه هو ٻاهر رهي ڪري ها انهن کان به محفوظ رهندو. پر هي **اللہ عَزَّوَجَلَّ** جي خاص رحمت آھي جو ٻاهر رهي ڪري جيڪي نيڪيون هو ڪندو هو، اعتڪاف جي حالت ۾ جيتوڻيڪ هو انهن کي ڪري نٿو سگهي پر پوءِ به ان جي نامءِ اعمال ۾ بدستور لکيون وينديون ۽ ان کي ان جو ثواب به ملندو رهندو. مثال طور ڪو اسلامي ڀاءُ مريضن جي عيادت ڪندو هو، ۽ اعتڪاف جي سبب کان اهو ڪم نه ڪري سگهيو ته

اهو ان جي ثواب کان محروم نه ٿيندو بلڪ ان کي اهڙو ئي ثواب ملندو رهندو جيئن هو پاڻ ان کي انجام ڏيندو رهيو هجي. جيئن ته

حضرت سيّدنا عبدالله ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سلطانِ ذیشان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ تحفظ نشان آهي: **هُوَ يَعْكَفُ الذُّنُوبَ يُجْرِي لَهُ مِنَ الْحَسَنَاتِ كَعَامِلِ الْحَسَنَاتِ كُلِّهَا**۔ يعني اعتكاف ڪرڻ وارو گناهن کان بچيل رهندو آهي ۽ ان جي لاءِ تمام نيڪيون لکيون وينديون آهن جيئن انهن جي ڪرڻ واري جي لاءِ هونديون آهن. (ابن ماجه ج ۲ ص ۳۶۵ حديث ۱۷۸۱)

حضرت سيّدنا حسن بصري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان منقول آهي، ”معتكف کي هر روز هڪ حج جو ثواب ملندو آهي.“ (شعب الايمان، ج ۳، ص ۴۲۵، الحديث ۳۹۶۸)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فيضانِ رمضان جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! هاڻي توهان جيڪي اعتكاف جا عظيم الشان فضائل سماعت ڪيا، اهي شيخِ طريقت، اميرِ اهل سنت وَأَمَّتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ جي مابيه ناز تصنيف ”فيضانِ رمضان“ مان ورتا ويا آهن، هي هڪ اهڙو ڪتاب آهي جنهن ۾ ماهِ رمضان المبارڪ جي متعلق تمام اهم ڳالهيون مثلاً رمضان المبارڪ جا فضائل، روزي جا احڪام، تراويح جا مسائل، سحري ۽ افطاري جا احڪام، اعتكاف جو بيان، صدقہ فطر گڏوگڏ عيدُ الفطر جا احڪام ۽ مسائل به بيان ڪيا ويا آهن. جيئن ته روزا اسان تي فرض آهن، تنهنڪري ان جا مسائل سکڻ به اسان جي لاءِ ضروري آهن ۽ ”فيضانِ

رمضان“ ۾ روزي جا عمومي مسائل ۽ احڪام درج آهن، ان لاءِ تمام اسلامي پائرن کي گهرجي ته ان ڪتاب کي ضرور پڙهن بلڪه ٿي سگهي ته هديهءَ حاصل ڪري ٻين اسلامي پائرن تائين پهچائڻ ۽ ٻن هن عظيم الشان ڪتاب کي پنهنجي گهر ۾ به رکن ته جيئن اسان جي گهر جون اسلامي پيڙهيون به ماهِ رمضان جي متعلق شرعي مسائل جي باري ۾ ڏرسٽ آگاهي حاصل ڪري سگهن، **إِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** اجر ۽ ثواب جو خزانو هٿ ايندو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** تبليغ قرآن وسٽ جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي تحت دنيا جي مختلف ملڪن جي جدا جدا شهرن ۾ اجتماعي اعتڪاف جي ترڪيب ڪئي ويندي آهي، جنهن ۾ دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلس شورٰي جي طرفان تربيتي جدول پيش ڪيو ويندو آهي. ان اجتماعي اعتڪاف جو آغاز ڪجهه هن طرح ٿيو ته

دعوتِ اسلامي جي معروض وجود ۾ اچڻ کان ٻه ٽي سال پهرين رمضان المبارڪ ۾ شيخ طريقت، **أَمِيرِ اَهْلَسُنْتِ دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةِ** جن نور مسجد ڪاغذي بازار مينادر بابُ المدينه ڪراچي (جتي پاڻ امامت فرمائيندا هئا) ۾ اڪيلي اعتڪاف ڪيو. پوءِ ايندڙ سال امير اهلستنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةِ** جي انفرادي ڪوشش سان مزيد به اسلامي پائرن سندن سان گڏ اعتڪاف ڪرڻ لاءِ تيار ٿي ويا. شيخ طريقت، **أَمِيرِ اَهْلَسُنْتِ دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةِ** جي

ملنساري جي عادت ۽ انفرادي کوششن جي برکت سان هڪ سال اهڙو آيو جو معتڪفين جي تعداد 28 تائين پهچي وئي. ان اجتماعي اعتڪاف جي پري پري تائين ڌور مچي وئي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** انهيءَ سال دعوتِ اسلامي جو آغاز ٿي ويو ۽ دعوتِ اسلامي جو سابقه مدني مرڪز گلزار حبيب مسجد (گلستان اوکاڙوي، باب المدينه ڪراچي) ۾ دعوتِ اسلامي جي زير اهتمام پهريون اجتماعي اعتڪاف ڪيو ويو، ڪم و بيش سن (60) اسلامي پائرن شيخ طريقت، امير اهلست **رَبِّكَ بَرَكَاتِهِمُ الْعَالِيَه** جي معيت (همراهي) ۾ اعتڪاف ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪئي، وڌندي وڌندي (تادمِ تحرير) هي سلسلو نه صرف پاڪستان بلڪ دنيا جي مختلف ملڪن ۾ پهچي ويو آهي. اهڙي طرح دنيا جي بيشمار مسجدن ۾ پوري ماهِ رمضان المبارڪ ۽ آخري عشري جي اعتڪاف جو اهتمام ڪيو ويندو آهي، ان ۾ هزارين اسلامي پائر معتڪف ٿي ڪري بين عبادتن سان گڏوگڏ علمِ دين حاصل ڪندا ۽ سنتن جي تربيت حاصل ڪندا آهن. گڏوگڏ ڪيترائي معتڪفين رمضان المبارڪ جي اختتام تي چند رات ئي کان عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن جي تربيت جي مدني قافلن جا مسافر بڻجي ويندا آهن. ان اجتماعي اعتڪاف جون به خوب بهارون آهن. جيئن ته

اجتماعي اعتڪاف جي مدني بهار

مرڪزالاولياء (لاهور) جي مقيم اسلامي پاءِ جي تحريري بيان جو لُب لباب آهي ته مون دعوتِ اسلامي جي تحت رمضان المبارڪ ۾ ٿيڻ واري پوري ماهِ رمضان جي اعتڪاف ۾ شرڪت جي سعادت حاصل ڪئي. جدول جي مطابق نماز فجر کان بعد ڪنزالايمان شريف مان 3

آيتن جو ترجمو ۽ تفسير جو مدني حلقو لڳايو ويو. نماز اشراق و چاشت ادا ڪندي ئي هر طرف صدا بلند ٿيڻ لڳي: ”سمهي رهو، مديني جي يادن ۾ گم ٿي وڃو.“ مون مديني شريف جو تصور ڪيو ۽ سنت جي مطابق لپٽي پيٽس، جيئن ئي منهنجي اک لڳي مون خواب ۾ ڏٺو ته بلڪل فيضانِ مدينه وانگر معتڪف اسلامي پائرن جا حلقا خانہ ڪعبه شريف ۾ لڳل آهن. هر طرف نور ئي نور آهي، ايتري ۾ ڇا ٿو ڏسان ته اسان جا منا منا آقا، مديني وارا مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ طرف کان تشریف ڪڍي اچي رهيا آهن ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پويان پويان شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رَضَوِي رَاحَتُ بَرَكَاتِهِمُ الْعَالِيَةِ به اچي رهيا آهن. منا منا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هر حلقي ۾ تشریف ڪڍي ٿا وڃن ۽ اسلامي پائر پنهنجي آقا جي ديدار جا شربت پيئن ٿا. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي چپن مبارڪ ۾ جنبش ٿي، گل تڙڻ لڳا ۽ لفظن ڪجهه هن طرح ترتيب ماڻي: ”الياس! تو تمام چڱو ڪم ڪيو جو هنن سڀني کي 30 ڏينهن جي لاءِ اتي جمع ڪيو آهي، الله عَزَّوَجَلَّ توتي نظرِ رحمت فرمائي.“

جلوه يار کي آرزو هڪ
ميڻه آقا ڪرين گه ڪرم کي نظر
چوٽ ڪها جائه گا ڪ نه اک روز دل
فضل رب سے هدايت بهي جائه گي مل
تم کو راحت کي نعمت اگر چاهه

مدني ماحول ميں ڪرلو تم اعتكاف
مدني ماحول ميں ڪرلو تم اعتكاف
مدني ماحول ميں ڪرلو تم اعتكاف
مدني ماحول ميں ڪرلو تم اعتكاف
مدني ماحول ميں ڪرلو تم اعتكاف

بندگی کی بھی لذت اگر چاہئے
 فاقہ مستی کا حل بھی نکل آئے گا
 روزگار ان شاء الله مل جائے گا
 سکینے زندگی کا قرینہ چلو
 دیکھنا ہے جو میٹھا مدینہ چلو
 موت فضل خدا سے ہو ایمان پر
 رب کی رحمت سے جنت میں پاؤ گے گھر
 مان بھی جاؤ عطار کی ایتجا
 ہوگا راضی خدا، خوش شہ انبیاء
 مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
 مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
 مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
 مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
 مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
 مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
 مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
 مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بیان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! توهان ٻٽو ته رمضان جو مهينو ڪيتري شان ۽ عظمت وارو مهينو آهي، ان مهيني جي استقبال تي جنت ڪي سجايو ويندو آهي ۽ ان جا دروازا، امت محمديه جي روزيدارن جي لاءِ ڪوليا ويندا آهن. پيارا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن پنهنجي صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ڪي ان مهيني جي آمد تي خوشخبري ٻڌائيندا ۽ مبارڪ باد ڏيندا هئا. قيامت جي ڏينهن روزو ۽ قرآن پانهي حق ۾ شفاعت ڪندا. جڏهن ماهِ غفران جي آمد ٿيندي هئي ته پيارا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عبادت جي لاءِ تيار ٿي ويندا هئا. ان مهيني جي خصوصيات ۾ هي به آهي ته ان مهيني ۾ قرآن ڪريم

نازل ٿيو. الله ﷻ اُمّتِ محمدِيه تي هن مهيني جا روزا فرض ڪيا آهن. روزو هڪ اهڙي عبادت آهي جنهن جي باري ۾ الله ﷻ خود ارشاد فرمايو ته ”روزو منهنجي لاءِ آهي ان جي جزا آءُ خود ڏيندس.“ روزيدار جا عضوا تسبيح ڪندا آهن، ان جون دعائون قبول ٿينديون آهن ۽ ان جو سمهڻ عبادت ۾ شمار ٿيندو آهي. قيامت جي ڏينهن روزيدارن جي لاءِ سون جو دسترخوان رکيو ويندو حالانڪ ماڻهو حساب ڪتاب جا منتظر هوندا، روزيدارن جي داخلا به خاص دروازي مان ٿيندي جنهن جو نالو ”ريان“ آهي، ان مان فقط روزيدار ئي جنت ۾ داخل ٿيندا، رمضان ۾ شبِ قدر کي پوشيده رکيو ويو آهي جيڪا هزار مهينن کان افضل آهي. ان رات کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ اعتڪاف ڪيو ويندو آهي. جيڪو ايمان سان گڏ ثواب حاصل ڪرڻ جي نيت سان اعتڪاف ڪري ان جا تمام پٺيان گناه بخشيا ويندا آهن، معتڪف مسجد ۾ رهي گناه کان بچيل هوندو آهي، پر ٻاهر رهي ڪري جيڪي نيڪيون ڪندو هوان جو ثواب ان کي اعتڪاف ۾ به ملندو رهندو. الله ﷻ اسان کي به رمضان المبارڪ جون خوب خوب برڪتون حاصل ڪرڻ لاءِ اعتڪاف جي سعادت حاصل ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب!

دارالافتاءِ اهل سنت جو تعارف

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷻ سُنَّتِن جي ٽربيت ۽ نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي

لاءِ دعوتِ اسلامي جي تحت ڪيترائي شعبه جات قائم آهن. ان مان

هڪ انتهائي اهم شعبو ”دارالافتاءِ اهلستت“ به آهي. دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه 102 صفحات پر مُشتمل ڪتاب، ”عِلْمُ و حڪمت جا 125 مَدَنِي ڪُل“ صَفْحِي 21 تي شيخ طريقت امير اهلستت **دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جو هڪ فرمان ڪجهه هن طرح نقل ڪيل آهي ته ڪجهه عرصو پهريان ڪنهن ديني مدرسي سان وابسته اسلامي پاءِ مون کي ٻڌايو ته ”اسان وٽ جڏهن ڪو گهٽ لکيل پڙهيل سائل مسئلو معلوم ڪرڻ لاءِ ايندو آهي ته ڪڏهن ڪڏهن اندازِ بيان يا طرزِ تحرير تي ان کي دڙڪا ڏنا ويندا آهن، مثلاً چيو ويندو آهي! ڪٿي پڙهيو آهيان توکي اردو ۾ به سوال لکڻ جو طريقو نه ٿو اچي! وغيره.“ اهڙي طرح ماڻهو بدظن ٿي هلي ويندا آهن، انهن جي پرواهه نه ڪئي ويندي آهي. پاڻ **دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه** فرمائن ٿا: هي ٻڌي ڪري منهنجي دل تي ڌڪ لڳو ۽ مون چيو ته **إِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** اسان 12 دارالافتاءِ ڪولينداسين. شيخ طريقت، امير اهلستت **دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جو هي خواب 15 شعبان المعظم 1421ھ ۾ ان وقت پورو ٿيو جڏهن جامع مسجد ڪنڙاليمان، بابري چوڪ بابُ المدينه (ڪراچي) ۾ تبليغِ قرآن و سُنَّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ، دعوتِ اسلامي جي تحت دارُ الافتاءِ اهلستت جو آغاز ٿيو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** هن وقت تائين بابُ المدينه (ڪراچي) ۾ 4 دارُ الافتاءِ اهلستت قائم آهن، ان کان علاوه رُم رُم نگر (حيدرآباد)، سردار آباد (فيصل آباد)، مرڪز الاولياءِ (لاهور)، راولپنڊي اورنگزار طيبه (سرگودها) ۾ دارُ الافتاءِ اهلستت، پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي ڌڪايل اُمّت جي شرعي رهنمائي ۾ مصروف عمل آهن.

ان کان علاوه ”مجلسِ افتاء“ جي تحت ڪم ڪرڻ واري شعبي ”دارُ الافتاءِ آن لائن“ جا اسلامي پائر به انتهائي ذميداري سان ٿيلي فون ۽ انٽرنيٽ تي پوري دنيا جي مسلمانن جي طرفان پڇيا ويندڙ مسئلن جو هٿو هٿ حل ٻڌائيندا آهن. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** ان شعبي سان تعلق رکڻ وارا اسلامي پائر روزانه سوين سوالن جا جواب ڏيندا آهن. دارُ الافتاءِ آن لائن کان انٽرنيٽ جي ذريعي پوري دنيا کان ان ميل ايڊريس (darulifta@dawateislami.net) جي ذريعي سوالن جا جواب پڇي سگهجن ٿا. پوري دنيا کان شرعي رهنمائي حاصل ڪرڻ جي لاءِ هنن نمبرن تي رابطو به ڪري سگهجي ٿو، نمبرنوت فرمائي وٺو.

0300-0220112

0300-0220113

0300-0220114

0300-0220115

12 مدني ڪمن ۾ حصو وٺو!

منا منا اسلامي پائرو! هر وقت دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ اڳتي وڌي حصو وٺو ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم مدرسة المدينة بالغان به آهي. مدرسة المدينة بالغان ۾ قرآن پاڪ جي مفت تعليم ڏني ويندي آهي ۽ قرآن پاڪ سکڻ سيکارڻ جي وڏي فضيلت آهي. جيئن ته حضرت سيدنا عثمان غني **رضي الله تعالى عنه** کان روايت آهي ته شهشاهه مدينه، قرار قلب وسينه، صاحبِ معطرِ پسينه، باعثِ نزولِ سڪينه، **فِيضِ كُنْجِيْنِهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن ارشاد فرمايو: **”خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ“**

يعني توهان مان بهترين شخص اهو آهي جيڪو قرآن پاڪ سڪي ۽ سڪاري. (بخاري، ڪتاب فضائل القرآن، باب خيرڪم من تعلم القرآن... الخ، ۴۱۰۳، حديث: ۵۰۲۷)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى قُرْآنِ پَاڪِ سِڪُڙِ ۽ سِڪَارُڙِ جِي ضَرُورَتِ ۽ اَهِمِيَتِ جِي پيش نظر قرآن پاڪ جي تعليمات کي عام ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي تحت اسلامي ڀائرن جي لاءِ عموماً بعد نمازِ عشاءِ مختلف مسجدن وغيره ۾ هزارين مدرسه المدينه بالغان جي ترڪيب هوندي آهي ۽ اسلامي پيٽرن جي لاءِ مختلف مقامن ۽ وقتن تي هزارين مدرسه المدينه بالغات جي ترڪيب هوندي آهي، اسلامي ڀائر، اسلامي ڀائرن کان ۽ اسلامي پيٽرن، اسلامي پيٽرن کان پڙهنديون آهن، حروف جي درست ادائگي سان ۽ قرآن ڪريم سڪڙ سان گڏوگڏ مختلف دعائون ياد ڪندا، نماز جا مسائل سکندا ۽ سنتن جي مفت تعليم حاصل ڪندا آهن. تنهنڪري توهان به پنهنجي دنيا ۽ آخرت جي پلائي جي لاءِ مدرسه المدينه بالغان ۾ ضرور شرڪت فرمايو.

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان جي آخر ۾ سنت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو. تاجدار رسالت شهنشاهه نبوت مصطفيٰ جان رحمت شمع بزم هدايت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان جت نشان آهي: ”جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي. ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جت ۾ مون سان گڏ هوندو.“ (مشكاة الصابيح، ڪتاب الامين، باب الاعتصام بالڪتاب والسنه، ج 1، ص 97، حديث 175)

سنئين عام ڪريں دين ڪا هم ڪام ڪريں
 نيك هو جائين مسلمان مدينه والے
 صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

”چل مدينه“ جي ستن اڪرن جي نسبت سان جُتي پائڻ جا 7 مدني گل

فرمان مصطفيٰ صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: (1) جتي ڪثرت سان استعمال ڪيو
 جو انسان جيستائين جتي پائي رکندو آهي جڻ اهو سوار آهي (يعني
 ٽڪاوت گهٽ ٿيندي) (مسلم ص 1161 حديث 2096)

(2) جُتي پائڻ کان پهرين چنڊي وٺو ته جيئن ڪو جيت يا پٿري وغيره
 هجي ته نڪري وڃي.

(3) پهرين ساڄو جوتو پايو پوءِ ڪاٻو ۽ لاهڻ وقت پهرين ڪاٻو ۽ پوءِ
 ساڄو. نبي پاڪ، صاحب لولاڪ صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عاليشان
 آهي: جڏهن توهان مان ڪو جتي پائي ته ساڄي کان ابتدا ڪري ۽
 جڏهن لاهي ته ڪاٻي کان ابتدا ڪرڻ گهرجي ته جيئن ساڄو پير پائڻ ۾
 پهرين ۽ لاهڻ وقت آخر ۾ رهي. (بخاري ج 4 ص 65 حديث 5855)

نُزُهَةُ الْقَارِي ۾ آهي: مسجد ۾ داخل ٿيڻ وقت حڪم هي آهي
 ته پهرين ساڄو پير مسجد ۾ رکي ۽ جڏهن مسجد کان نڪري ته پهرين
 ڪاٻو پير ٻاهر ڪڍي، مسجد ۾ داخل ٿيڻ وقت ان (جتي پائڻ جي ترتيب
 واري) حديث تي عمل دشوار آهي. اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان

عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن ان جو حل هن طرح ارشاد فرمايو: جڏهن مسجد ۾ داخل ٿيو ته پهرين کاٻو پير ڪڍي ڪري جتي جي مٿان رکي پوءِ ساڄو پير جتي مان ڪڍي مسجد ۾ داخل ٿئي، ۽ جڏهن مسجد کان ٻاهر ٿيو ته کاٻو پير ٻاهر ڪڍي جتي تي رکو پوءِ ساڄو پير ڪڍي ڪري ساڄو جوتو پايو پوءِ کاٻو پائي وٺو. (نزهة القاري ج 5 ص 530)

﴿4﴾ مرد مردائو ۽ عورت زنانو جوتو استعمال ڪري.

﴿5﴾ ڪنهن حضرت سيّدتنا عائشه صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جن کي عرض ڪيو: هڪ عورت (مردن جيان) جوتا پائيندي آهي، انهن فرمايو: رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مردائي عورت تي لعنت فرمائي آهي. (سنن ابي داؤد ج 4 ص 84 حديث 4099) بهار شريعت ج 3 حصي 16 صفحي 422 تي آهي؛ يعني عورتن کي مردائا جوتا نه پائڻ کپن. بلڪ اُهي تمام ڳالهيون جن ۾ مردن ۽ عورتن ۾ امتياز ٿيندو آهي انهن ۾ هر هڪ کي ٻين جي وضع قطع اختيار ڪرڻ (يعني نقل ڪرڻ) جي ممانعت آهي، نه مرد عورت جي وضع اختيار ڪري نه عورت مرد جي.

﴿6﴾ جڏهن ويهو ته جوتا لاهي ڇڏيو جو ان سان پيرن کي آرام ملندو.

﴿7﴾ (تنگدستي جو هڪ سبب هي به آهي ته) اونڌي جوتي کي ڏسو ۽ ان کي سڌو نه ڪرڻ. ”دولت بي زوال“ ۾ لکيل آهي ته سڄي رات جُتي اُبتي پيل رهي ته شيطان اچي اُن تي ويهندو آهي، هي هن جو تخت آهي. (سني بهستي زيور حصو 5 ص 601) استعمال واري جُتي اُبتي پيل هجي ته ان کي سڌي ڪريو.

طرح طرح جون سٽون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا مطبوعه 2
 ڪتاب بهار شريعت حصو 16 (312 صفحا) نيز 120 صفحن جو
 ڪتاب ”سٽون ۽ آداب“ هديه حاصل ڪريو ۽ پڙهو. سٽن جي تربيت
 جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان
 رسول سان گڏ سٽن ڀريو سفر به آهي.

خوب هو گا ثواب اور ٿي گا عذاب پاڻ گے بخشيش، قافلے ميں چلو
 دل پہ گرزنگ هو، سارا گهرنگ هو داغ سارے ڏهليں، قافلے ميں چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّم جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّم ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّم جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

1... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪار
مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري
جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(5) ڇهه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بَدْوَامٍ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن
دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو
ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽³⁾

¹...القول البديع،الباب الثاني، ص277،

²... مجمع الزوائد،كتاب الادعية،باب في كيفية الصلاة...الخ،10/254،حديث:17305

³...افضل الصلوات على سيد السادات،الصلاة الثانية والخمسون،ص149

(6) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي ڪري صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽¹⁾

(7) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شانخ اهم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هيئن درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽²⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... القول البديع، الباب الاول، ص 125

2... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

هر رات عبادت ۾ گذارڻ جو آسان نسخو

غرائب القرآن صفحہ 187 تي هڪ روايت نقل ڪئي وئي آهي ته جيڪو شخص رات ۾ ٽي ڀيرا هي دعا پڙهندو ته ان جڻ شَبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو لَهذا هر رات هي دعا پڙهڻ گهرجي. دعا هي آهي:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ-

”يعني خدائِ حلِيمِ و ڪريمِ کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي.“

(فيضانِ سنت ج اول، ص 1163، 1164)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ